İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır
Yıl: 2 Sayı: 25 26/7/1975

6 Frankfurt/Main, Bockenheim - Adalbert Str. 29

Seehof Str. 48-50, saldırganlar burada yataklanıyor.

Türkiye'deki gerici hükümetten cesaret alan MSP.liler ve faşist Türkeşçiler artık Almanya'da da dişlerini göstermeye yelteniyorlar...

Olayın geçtiği avlu.

30 kadar faşist saldırgan, 2 CHP.'li işçiyi demirlerle döverek yaraladılar!..

Frankfurt'un Sachsenhausen semtinde oturan iki CHP eğilimli işçi arkadaş 9.7.1975 günü, yine aynı semtteki bir işçi yurdunda kalmakta olan 20 kadar kişinin ve başka yerlerden gelmiş bulunan 10 kadar daha şahsın saldırısına uğramışlardır.

OLAYIN MEYDANA GELİŞİ ŞÖYLE OLMUŞTUR.

Belediye Temizlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hüseyin Örtülü ve Gazi Harmancı, işyerinin kantininde saat 21.00'e kadar oturduktan sonra evlerine dönmek üzere yola çıkmışlardır. Hüseyin Örtülü, toplumcu bir ozanımızın türküsünü hafif hafif söylemeye başlamıştır. Tam bu sırada aynı yerde bulunan işyerinin haymından 30 kadar saldırgan, "Vurun komünistlere", "Vurun kızılbaşlara" diyerek hücum etmişler ve ellerindeki demir çubuklar ve tahta parçalarıyla vurmaya başlamışlardır.

Bu olay yarım saat kadar devam etmiş, vücutları yara-bere içinde kalan Örtülü ve Harmancı'yı çevreden gören yabancılar saldırganların elinden zor kurtarmışlardır.

OLAYI ARAŞTIRDIK,
BİR ANLIK KIZGINLIK DEĞİL,
TERTİPLİ VE PLANLI BİR SALDIRIDIR...

Gazetemizin okuyucuları olan Harmancı ve Örtülü, olayı örgütümüze

(Devamı sayfa 3'de)

Çeşitli morartı ve yara yerleri.

BAŞYAZI

Değerli işçi arkadaşlar, sevgili okuyucular,

Hepinizi yine candan selamlarım. Nasılsınız, iyimisiniz? . .

Şimdi hemen söze başlamak istiyorum: Uzatmadan lafı konuşalım açık açık. Biz işçiler kardeşiz, dostuz. Hepimiz kapitalist düzenin gaddarca baskısı ve sömürüsü altındayız. Böyle olduğuna göre, düşmanımız bir çıkarımız ortaktır. Öyleyse, Türkiyemizi bu hale sokan, milyonlarca insanı işsiz, karanlık bir yaşama terkeden ve bizi el kapılarına atan düşmanı her yanıyla iyi tanımak, ona karşı birleşmek hepimizin boynunun borcu oluyor.

"BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR"

İşçilerin gücü birliğindedir. Bu bizim gündemimizden inmeyen bir sorundur. Boşuna dememişler, "Birlikten kuvvet doğar." Düşmanı canevinden vuracak ve ona haddini bildirecek bizim birliğimizdir. Kapitalistler-bizim sırtımızdan bey gibi yaşayanlar-bundan çok korkarlar. Bu nedenle bizi bölmek parçalamak için ne numaraları varsa yaparlar.

(Devamı sayfa 7'de)

TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?..

Yol yokluğundan, köyden Şiran'a kadar yürüdü

Hasta kızını 5 saat sırtında taşıdı

● Muhtar Baba, yorgunluktan bir süre kendine gelemedi.

Ekrem GÜRSES

GÜMÜŞHANE (hha)- Şiran ilçesinin Başköy muhtarı **Aydın Tarhan,** hasta kızı **Gülcan'ı** yol olmadığı için 15 kilometre sırtında taşıyarak ilçeye doktora getirmiştir.

Aydın Tarhan, ateşli bir hastalık geçiren 4 yaşındaki kızı **Gülcan'ı** 5 saat sırtında taşıyıp ilçe sağlık merkezine ulaştırdıktan sonra yorgunluktan bir süre kendine gelememiştir.

Başköy Muhtarı **Aydın Tarhan** köylerinin yol su ve okul sorunlarının çözümlenmemesinden yakınmış **"Şiran ilçesinin 72 köyü arasında yolu bulunmayan sadece Başköy'dür,,** demiştir.

Muhtar **Aydın Tarhan** Şiran Sağlık' Merkezi doktoru **Mehmet Boztosun** tarafından muayene edilen ve ilâçları verilen kızı **Gülcan Tarhan'ı** yine sırtında köyüne götürmüştür.

Normal doğum yapamayan bir kadın 6 saat sedye ile taşındı. İki saat bekledikten sonra gelen jiple hastaneye kaldırıldı. Ve sezaryenle yavrusunu dünyaya getirdi

Doğu Anadolu halkının bitmez tükenmez çilesidir yokluk. Bu çilenin en büyük payı da hiç kuşkusuz kadınlarındır. Hele doğum yapmak, başlı başına bir büyük derttir. Eğer, normal bir doğumsa Doğu Anadolu kadını bunu da pek umursamaz. Yavrusunu ocağın dibinde, bir kilimin üzerinde, ya da tarlanın bir köşesinde eşin dostun yardımıyla dünyaya getiriverir. Ama, normal doğum olmazsa o zaman Hakkâri'nin Çukurca İlçesine bağlı Durankaya köyünden Belkız Özkan, gibi uyduruk bir sedyeyle hastaneye götürülmesi gerekir. Köyün erkekleri doğum sancıları içinde kıvranan Belkız'ı sedye ile omuzlarında taşıdılar

Durankaya köyünden Çukurca- Hakkâri yoluna ulaşmak için 6 saat yürüdüler. Yola ulaşınca da iş bitmiyordu. Bakalım bir araç bulabilecekler miydi? Köylülerin saatlerce omuzlarında taşıdıkları hamile kadın acıyla kıvranırken, oturup dua ettiler. "Allahım ne olur bir araba geçiverse" diye ...

Köyden çıkalı ise tam sekiz saat olmuştu. Belkız Özkan'ı getiren köylülerin birden yüzü gülüverdi. YSE Teşkilatı'na ait bir araç göründü yolun başında. Böylelikle Durankayalı Belkız'ın Hakkâri'ye ulaşıp Devlet Hastanesi'nde sezaryen doğum yapması sağlandı ve tüm köylünün de yüzü güldü ...

Ve hatırlarsanız, gazetelerde şöyle bir haber çıkmıştı:

"NAZMİYE DEMİREL GERDANINI ERİTMEK İÇİN HASTANENİN 6 MİLYONLUK TEDAVİ CİHAZINI 6 AY EVİNE KAPADI"

Bu sayımızda, yurdumuzda olup bitenleri yansıtan haberleri seçerken gözümüze çarpan ve geniş halk yığınlarının en temel haklarından bile yoksun olduğunu bir daha gözler önüne seren iki haber, bize bir üçüncüsünü hatırlattı.

Sizler de hatırlayacaksınız, bir zamanlar basında yer alan haberin özü şöyleydi:

Türkiye'de yalnızca bir adet mevcut olan bir tedavi cihazı, aynı zamanda vücuttaki yağ dokularını erittiğinden Nazmiye Hanım'ın dikkatlerini celbetmiş, bunun üzerine başbakan Süleyman Demirel'in emriyle hastaneden derhal eve taşıttırılmıştı. Nazmiye Hanım gerdanında biriken yağları bununla eritmekteydi. (Not. Yukarıdaki resimde de "şişerken" görülüyorlar.)

Görüyorsunuz. bunlar hayatın düşmanıdır. Bunlar parazit, bunlar asalak, yandaki insanların, senin-benim -onun, kanını emmektedir. Bunları iyi tanıyalım. Tanıyalım da birleşelim, elele verelim.

GERİCİ SALDIRI...

BAŞTARAFI SAYFA 1'de.

duyurmuşlar, bunun üzerine İşçi Birliği harekete geçmiştir. Saldırganlar MSP ve MHP'lidir. Bir kısmının yakalarında bozkurt rozeti ve bir kısmının da anahtar taşıdıkları arkadaşlarımızca belirtilmektedir. Saldırganlarla, yaralananlar, 2 senedir aynı işyerinde çalışmaktadırlar. Biribirlerini tanırlar. Hüseyin Örtülü ve Gazi Harmancı, işyerinde sevilen kişiler. Gazi Harmancı sendika temsilcisidir de. İlerici fikirleri, doğru görüşleri var. Ancak Türkeş'ciler ve Erbakan'cılar fırsat kollarlar, çünkü fikirle bu arkadaşların karşısına çıkabilmeleri mümkün değildir. "Gerede Olayı"nı izleyen günlerde, en müsait zaman olarak olay akşamını seçerler ve Haym'da kalanları da tahrik ederek olayı başlatırlar.

Gazi Harmancı şöyle söylüyor: "Ölümden kurtulduk. Demir çubuklar, sopalar sırtımıza inip kalkıyordu. Hüseyin yerdeydi. Onun durumu ise benden çok daha ağırdı. En uygunu hiç direnmemekti. Eğer elimizi kaldırmış olsaydık cenazemiz çıkacaktı oradan".

BASIN TOPLANTISI

Bu olay üzerine, 21.7.1975 pazartesi günü, DGB'nin salonunda örgütümüz bir basın toplantısı düzenlemiştir. Bu basın toplantısında Türkiye'deki gelişmelere paralel olarak bu olayın içyüzü anlatılmış ve saldırıya elebaşılık edenlerin Seehof Strasse 48-50 No.lu Belediye'ye ait haym'dan ve işyerinden atılmaları, ve giderek Almanya'dan sınırdışı edilmeleri istenmiş; bundan böyle meydana gelecek bu gibi olaylara karşı bütün ilericiler dayanışmaya çağrılmıştır. İşçi Birliği aynı zamanda, bir avukat tutularak olayın hukuksal yönden takibi ve mahkemeye intikalini de sağlamıştır...

BUNLARI TANIYINIZ...

İşçi arkadaş...

Bu kişiler, bu olayın elebaşıları ve

H.Örtülü - G.Harmancı
(Olaydan önce...)

işçilerin ortak mücadelesine karşı durmak isteyen patron çevrelerinin emirleriyle, halk düşmanlarının maşalığını yapan kişilerdir.

Bunlar biz işçilerin ve işçi sınıfının karşısında olan kişilerdir. Sıralayalım adlarını:

Ahmet Taş, Recep Biricik, Bekir Yıldız, Ahmet Yıldız, Osman Er.

Bu şahısların tuttuğu yol, yol değildir. İnsanı uçuruma götürür.

Türkiye'nin emeğiyle geçinen yığınlarını sömüren ve yabancılara sömürten sermaye çevreleri, artık iktidarda kalabilmek için baskı metodlarından başka çare bulamıyorlar. Bu baskıların vurucu gücü olmak hevesine kapılanlar kendi sınıfına ihanet edenlerdir.

Öte yandan, biz İşçi Birliği olarak bize karşı olan bu tip kişiler için işçi arkadaşlarımızı uyarıyoruz.

Bunların aramızda yeri yoktur. Onların yeri halk düşmanlarının yanıdır ve İşçilerin birlikte mücadelesi karşısında onlar da eriyip gideceklerdir. Saldırganların bu 2 arkadaşın şahsında hedef aldıkları yön, onların ilerici görüşleridir. Onların türlü sömürülere karşı olan görüşleridir. Saldırganlara patronların görüşü olan sendika düşmanlığı ezberlettirilmişken, saldırıya uğrayanlar bir işçinin en başta gelen görevlerinden birinin de sendikal çalışmalara aktif olarak katılmak olduğu bilincindedirler. İşçilerin örgütlü mücadelesinin başarının tek şartı olduğuna inanırlar. Biz de İşçi Birliği olarak diyoruz ki bu iki ilerici arkadaş'ın tüm gücümüzle yanında olacağız. Bu da böyle biline.

İşçi Birliğinden Size...

Sevgili okuyucular,

Gazetemiz git gide güçleniyor, büyüyor ve okuyucusu her geçen gün artıyor. Hergün yeni yeni kutlama mektupları alıyoruz. Bu bize kıvanç veriyor, sevindiriyor.

Ancak, zor şartlar altında çıktığımızı da belirtelim. Ta baştan beri en önemli sorunlarımızdan biri maddi mesele. Bazı yokluktan elimiz ayağımız dolaşıyor. Nasıl dolaşmasınki. Çıkışından, okuyucusuna ulaşıncaya kadar 1 tanesi 75 feniğe mal oluyor. Arkamızda ne patron var, ne de güçlü para babaları. Gücümüzü sizlerden alıyoruz, dayanağımız sizsiniz.. Şimdi sizden önemle istediğimiz, bir dost. bir kardeş olarak şu olarak, BULUNDUĞUNUZ YERDE GAZETEMİZİ SATMANIZ, TANIDIĞINIZ EŞİ-DOSTU ABONE ETMENİZDİR...

Şunu hiç istemiyerek belirtelim ki bundan böyle abone olmayanlara gazete yollamamız mümkün olamıyacak. Bu konuda bizi anlayışla karşılıyacağınıza ve gereken dayanışmayı göstereceğinize inanıyoruz.

Simdilik söyleyeceklerimiz bunlar, çalışmalarınızda en iyi başarılar diler, sevgi ve saygılarımızı sunarız.

GELECEK GÜNLER İŞÇİ SINIFININ OLACAKTIR...

Çocuklara saldırı...

(Baştarafı Sayfa 8'de)

da kamu oyuna açıklanmıştır. Bu olay şöyledir:

Ali Durmaz(3 No.lu resim, solda) isimli bir İşçi Birliği okuyucusu, Frankfurt-Sachsenhausen'daki bit pazarının yanındaki parkta oynayan iki Türk çocuğuna, motosikletli ve başlarında miğferler olan 2 Alman'ın saldırdığının, birinin bileğini kesip diğerinin ise kolunu bıçakladığının söylendiğini bildirmiştir. Yine mektupta yazıldığına göre 2 Alman olaydan sonra motosikletlerine atlayarak kaçmışlar, ve polis de olaya büyük bir ilgi göstermemişti.

Bu durum üzerine İşçi Birliği hemen bir ekip görevlendirerek Ali Durmaz arkadaşı, ve giderek çocuklardan birinin ailesini buldurttu.

Çorumlu İsmail Erkan adlı yurttaşımızın oğlu İmdat Erkan(7 yaşında)kolundan bıçaklanmış, ve olay da yalnızca bu iki çocuğun gözü önünde geçmişti. (2 No.lu resimde Küçük İmdat yarasını gösteriyor.)

Ayrıca çocuk olayın etkisiyle hala şok tesiri altında olduğundan, derli toplu bir bilgi de verememektedir.

Dil bilmemenin, yabancı bir ülkede sahipsiz olmanın çaresizliği içindeki acılı anne ve baba kendilerinin imkanlarıyla ne kadar araştırmışlarsa da hiç bir ilgi görememişlerdi. Hatta, diğer yaralanan çocuğun bile kimliğini tespit edememişlerdi.

İşçi Birliği, küçük İmdat'ı da ailesini de yalnız bırakmayacak. Bu konu, basın toplantısında Alman basınına da aksettirildi ve olayın aydınlatılması için yardım istendi.

İşçi Birliği'nin elinde şu anda yeterli bilgiler yoktur. Bu konuyla ilgili bilgi sahibi olan işçi arkadaşları bize bu bilgileri ulaştırmaları konusunda göreve çağırıyoruz..

Örgüt Haberleri

Kassel

ATTF Orta Bölgesi Sekreterliği, "Kassel Türk Toplumcular Birliği"nin daveti üzerine Kassel'e gitmiştir. 18-19 tarihlerinde yapılan bu ziyarette birlik üyeleriyle tanışılmış, sohbet toplantıları yapılmış ve sorunlarımız üzerinde konuşmalar olmuştur. Çok olumlu bir hava içinde geçen bu toplantılarda üyeler birliğe çağırılmış, boşzamanlarını şurada burada değil, Birliğe gelerek, eğitim konferans, gibi faydalı toplantıları izliyerek geçirmeleri tavsiye edilmiştir. Bu öneriler yönetici arkadaşlar başta olmak üzere olumlu karşılanmıştır.
"Kassel Türk Toplumcular Birliği" yöneticileri, Kurtuluş, İşçi Birliği, ve Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin de bildirilerini çoğaltarak çevredeki işçi arkadaşlara dağıtmışlardır.
İşçi Birliği olarak kardeş örgüt, "Kassel Türk Toplumcular Birliği"nin çalışmalarını destekleyeceğiz ve onlarla dayanışma içinde olacağız.

Köln

"Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği" çalışmalarını sürdürmektedir. Her geçen gün faaliyetlerini artıran Dayanışma Birliği'nin lokali her cumartesi günü saat 16'dan itibaren açıktır. Bu günlerde, seminerler düzenlenmekte ve konferanslar verilmektedir. Çevrede oturan işçi arkadaşlar bu toplantılara rahatlıkla katılabilirler ve dertlerini, problemlerini oradaki arkadaşlara açabilirler.
ADRES: 5 Köln 1, Neusser Wall 56,

Berlin

son günlerin önemli olaylarından biri de sınavı iptal edilen öğrencilerin konusudur. Bu haksız tutum öğrenciler arasında tepki ile karşılanmış ve hakkı yenen öğrenciler "Dayanışma Komiteleri kurmaya başlamışlardır. Olayın içyüzünü Berlinde kurulan Dayanışma Komitesi'nin çıkartmış olduğu bildiriden özetleyelim,
"Üniversitelerarası Seçme ve Yerleşme Merkezi Başkanı Prof. Altan Günalp, Göttingen'de üniversite sınavlarının iptalinden sonra, Köln'de 4 salonda yapılan sınavların da iptal edildiğini ve bu öğrencilerin hepsinin "Sınava Girmedi" işlemini gördüğünü açıkladı. Böylece Avrupa'da sınavı iptal edilen öğrenci arkadaşın sayısı 1000'e yükseldi. Sınav yöneticileri yaptıkları açıklamalarda Köln'de sınava giren öğrencilerin, "asıl yerlerine oturmadıklarını, kağıt alışverişi yaptıklarını" iddia ediyorlar." Sınavlar yapıldıktan günlerce sonra yolsuzluk iddialarıyla sınavların iptal edilmesi büyük bir sorumsuzluk ve yüzlerce arkadaşın hakkının yenmesidir. Bu haksızlığa karşı boyun eğmemeliyiz. Sınav günü mümeyyizler tarafından kabul edilen bir sınav iptal edilemez." denmekte ve öğrenciler bu haksızlığa karşı dayanışmaya çağrılmaktadır. Biz İşçi Birliği olarak, hakkı yenen arkadaşlarımızın yanındayız.

KARDEŞ ÖRGÜTLERDEN HABER BEKLİYORUZ. GELEN HABERLERE BU KÖŞEMİZDE YER VERECEĞİZ.

HAZIRLAYAN: a.konrat

Rüsselsheim, Opel fabrikaları ile ilgili tanıtıcı bilgileri veren yazı dizimize bu sayımızda da devam ediyoruz.
Günümüzde, Almanya'da çalışan-Alman olsun, yabancı olsun-tüm işçiler işyerlerini kaybetme endişesi içinde, gittikçe büyüyen bir korku ve çeşitli baskılar altındadırlar. Bilindiği gibi Federal Almanya dünyanın kapitalist ülkeleri arasında en gelişmiş olanlarından biridir. Öteyandan ise, bu zenginlikleri üreten yığınlar en temel haklarından, yani çalışma haklarından, bir çırpıda yoksun bırakılabiliniyor. Oysa bunca zenginlikleri meydana getiren hep onların emeği, alın-teri değil mi?...
Fakat ne var ki, bu kapitalist düzenin kaçınılmaz sonucudur. Örneğin, bu sayfamızda resmini gördüğünüz Opel patronu Günther Von Sachs da bu bir avuç kapital sahibinden yalnızca biridir. Kendisi ne işçi, ne memur, ne de herhangi bir iş yapan biri değildir. Yaptığı işin adına Avrupa'da "PLAYBOY"luk diyorlar. Bu kelimeye yakın bir ifade bizim Türkçemizde "hovarda" diye adlandırılabilinir.
Bütün dünya basınında, Opel patronunun adı "PLAYBOY Günther SACHS"diye geçer. Belki hatırlarsınız, kendisinin bir aralar Fransız film yıldızı Brigitte Bardot'un da kocalığını yapmışlığı vardır, dünya jet-sosyetesinin de en ileri gelen tiplerindendir, sırtımızdan soyduğu paraları cömertçe harcamasıyla tanınır. Rüsselsheim'da oturmaz, aslında nerelerde yatıp-kalktığı hakkında bir bilgi de edinemedik. Yalnızca, öğrendiğimiz kadarıyla Opel patronu, Federal Almanya'nın Hessen Eyaletinde yaşayan 13 büyük patrondan biridir... Bunların 1972 yılında, yıllık gelir hanesi 40, 5 milyar DM. ile kapanmıştır ki, yalnızca bu sayı Türkiye'mizin bütçesinin tam 2 mislidir.
Yine alın-terimizin üzerine binen patron sömürüsünün ölçüsünü daha da belirleyebilmek için şu örnekleri de verelim:
Yakın bir zamana kadar "Almanya nüfusunun yüzde 1, 7'si oranındaki patronlar, Almanya'daki ulusal zenginliklerin tamamının yüzde 74'ünün sahipliğini yapıyorlar" şeklinde bilinmekteydi. Bu sonuç, patronların güdümündeki kurumlar tarafından verilen rakamlardan çıkarılabiliyordu. Oysa Alman Sendikalar Birliği DGB'nin Düsseldorf'ta yapılan 3. Olağanüstü Kurultayında, Başkan H. Oscar Vetter, "Nüfusun yüzde 1'den azının. yatırımlar, hisse senetleri, ve tahvilatın yüzde 90'ından fazlasını elinde topladığını" açıklamış, böylelikle işçi sınıfının meydana getirdiği bunca zenginliğin kimlerin kasasını doldurduğunu da açıklıkla ortaya koymuştur.
Öyleyse şimdi bir de şu soruyu sorabiliriz:
"-Yukarıda sözü geçen kişiler acaba krizden aynı bizlerin gördüğü gibi zararlar görüyorlar mı? Onlar da şu anda bizler gibi sıkıntı içindemidirler yoksa?.."

Bu sorunun da cevabını bırakalım yine Opel fabrikasıyla ilgili rakamlar versinler.
İşçilerin elinin emeği, alnının teriyle ortaya çıkan bir Opel arabası(örneğin Opel-Kadett), 1960 yılı aralık ayından 1972 yılının ocak ayına kadar tam 1587,-DM. zam görmüş ve fiatı yüzde 20, 6 oranında artmış.
5 Şubat 1973'de yüzde 5, 7 daha,
22 Haziran 1974'de yüzde 5 daha,
Ayrıca son aylarda bir yüzde 7, 5 daha artırıldı fiatlar...

OPEL Rüsselsheim

(2)

Bu artışlara paralel bir artış işçi ücretlerine yapılmayışına rağmen, fiat artışlarına neden olarak işçi ücretlerinin maliyete etki edecek kadar yüksek oluşu gösterilmiş. Fakat durum hiç de öyle değil. Yine istatistiklerden alınan bilgilere göre işçi ücretleri otomotiv endüstrinin bir yıllık cirosunun yüzde 25 kadarını ancak zorlukla bulabiliyor. Yani yukarıda da belirttiğimiz gibi, bir avuç sömürücünün milyarlarları jet-sosyete'nin seks-partilerinde yerken, Almanya gibi çalışma çağındaki her 7 kişiden birinin hayatını otomobil işçisi olarak kazandığı bir ülkede, yine bu insanlar meydana getirdikleri değerin ancak yüzde 25'ini ücret olarak alabilmekteler.

Yine yapılan hesaplar gösteriyor ki, Opel'in Rüsselsheim, Bochum ve Kaiserslautern tesislerinde çalışmakta olan her işçinin sırtından, 1973 yılında patronlar adam-başına 18.000,-DM net kar elde etmişlerdir.

Bir de işin şu yanı var ki, sömürü gittikçe daha da artıyor. Hepimizin günlük deneylerimizden bildiği gibi, akar-bantların hızları gittikçe yükseltilerek ve işçi sayısı azaltılarak sağlanıyor bu soygun. Bu durumu da şu rakamlar gayet açıkca gözlerimizin önüne sermekte.

Örneğin, 1966 yılında Opel'de 57 bin arkadaşın emeği ile 662 bin 348 adet araba yapılmaktaymış. O yıl, Alman patronların yanısıra Amerikalı ortak General-Motors Sirketinin hissesine üretimden 55 milyon pay düşmüş.

1973 yılına kadar işsizlikten sızlana sızlana işçi sayısını 51 bine kadar düşürmüş, fakat bir yandan da araba sayısını 874 bin 348'e çıkartmışlar. Bu yıldaki talandan Amerikalı ortakların aldığı pay ise 254 milyonluk bir kâr olmuş...

Görüldüğü gibi arkadaşlar, patronların sömürüsü biz yabancı işçilerin üzerinde daha çok kendini hissettiriyor ama, Alman işçi arkadaşlarımız da hem kendi ulusunun patronları, hem de yabancı bir ulusun patronları tarafından aynı şiddetle sömürülmekte. Demek ki patron için, işçinin hangi dili konuştuğu, hangi dini taşıdığı, hangi ulustan olduğu, hiç onu ilgilendirmiyor. Onlar için önemli olan kendilerinin kasalarına girecek olan milyonlar ve yabancı ortaklarına sağlıyacakları kârın miktarıdır...

Onlar, "Almanya'nın menfaatlerinden" sözederek kendi ulusunun işçilerini, Amerikan tröstleriyle birlikte sömürür Alman işçilerinde yabancı düşmanlığı uyandırarak hem işçilerin birliğini bölmek, zayıflatmaya çalışırlar; hem de toplumsal bozuklukların nedeninin içyüzünü gizlemeye çalışırlar. Bu tür gerici görüşleri uşak basın-yayın araçları, çeşitli besleme kurumlar, besleme politikacılar aracılığıyla yaygınlaştırırlar.

Bu tip kişi ve kurumlardan verilebilecek en iyi örneklerden birisi de "Alman İşverenler Birliğinin" Başkanı, eski insan-kasapları Nazilerden birisi olan Schleyer'dir. Bu şahıs, işveren çevrelerinin göz bebeği olup, tam selahiyetle işbaşına getirilmiştir ve "Plân uygulamaları" ile bir yıl içinde Mercedes-Benz işçilerinin sırtından 600 bin DM.'lık ek kâr sağlattığını gerine gerine söyliyebilmiştir. Kendisi Almanya'daki iş çevrelerinin en azgın sendika aleyhtarlarından biri olarak tanınır, çünkü bu insanlık düşmanı faşist tipler gayet iyi bilir ki işçilerin birliği her türlü patron sömürüsünün karşısına dikilebilmenin tek yoludur. Bu durumda biz işçilere düşen görev, hangi ulustan olursak olalım, dayanışma içinde olmak, haklarımızı alabilmek için sendikalarda ve devrimci işçi örgütlerinde birleşmektir.

Gelecek sayımızda yeniden buluşmak üzere hoşça kalın..

OPEL'DE SAAT ÜCRETİ 3 bin MARK KAZANAN VAR

Playboy Sachs arbeitet nicht, aber er hat einen

„Stundenlohn" von dreitausend Mark

Er verdient am Tag mehr als ein Arbeiter im Jahr

Die einen schuften im Schweiße ihres Angesichts. Sie bauen Motore. Gute. Sie schaffen soviel Werte, daß nach Abzug des durchschnittlichen Brutto-Effektivlohnes von 9,36 DM in der Stunde die Fichtel und Sachs AG Kapital für Transport, Rohstoffe, Investitionen etc. hat und außerdem an den Kapitaleigner Gunter Sachs 7,2 Millionen Mark für sein Playboyleben zahlen kann. Fürs Nichtstun.

Das ist kapitalistischer Alltag. Die einen, die schuften, gehören zur Arbeiterklasse, die 71,9 Prozent der Bevölkerung ausmacht. Der Nichtsnutz gehört zu den 2,1 Prozent der Bevölkerung, die den Löwenanteil des produktiven Kapitals besitzen und damit ausbeuten.

Dieser kapitalistische Alltag ist ein Skandal. Dieser Skandal wird in einem Vergleich der „Verdienste" überdeutlich. Er macht auch deutlich, wer überflüssig ist.

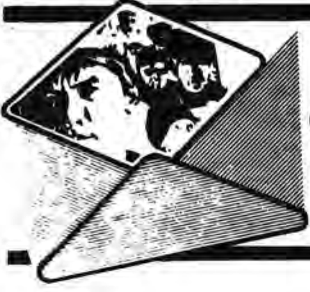

Es verdienen in der gleichen Zeit: (AYNI ZAMANDA KAZANÇLARI)	Stahlwerker Hegemann (ÇELİK İŞÇİSİ HEGEMANN'ın)	Kapitaleigner und Playboy Gunter Sachs (PLAYBOY-PATRON GÜNTHER SACHS'ın)
Stundenlohn (SAAT ÜCRETİ)	9,36 DM	3 397,33 DM
8-Stunden-Schicht (8 SAAT VARDİYA ÜCRETİ)	74,88 DM	27 181,82 DM
Monatsverdienst (AYLIK ÜCRETİ)	1 647,36 DM	600 000,00 DM
Jahresverdienst (YILLIK ÜCRETİ)	19 768,32 DM	7 200 000,00 DM

Aus: Unsere Zeit

Yukarıdaki haber Alman basınından alınmıştır. Opel patronu Günther Sachs'ın, Opel bordrosuna saatte 3 bin Mark'a patlıyor. Böylelikle Sachs, bir işçinin yılda kazandığını bir tek günde kazanıyor. Yukarıdaki çizelgede bir çelik işçisiyle, patronunun kazançları karşılaştırılmakta. Bu çizelgeyi rahatlıkla inceleyebilmeniz için Türkçeleştirdik...

SİZİN KÖŞENİZ...

Hazırlayan: Alişan Demir

Çakılır parmakları toprağa çakılır,
Güneş çakılır ak yüzlerine,
Kezek ardı çocuklar büyür,
Anadolu'da...
Ayşeler, Dudular...
Çakılır yüreklerine umut,
Kıraç ova karanlığında,
Güleç yüzlerine sevinç çakılır.

Tezek kavgası gibi yaşam,
Yakılan koruda acı çakılır,
Bir bitmez özgüdür bekledikleri,
Bu günden yarına sabır çakılır.
A. Özene Çağlar.

....

Anadolu insanının yaşamını kısaca dile getirmekte olan bu şiirle, bu sayımızda tekrar bir aradayız. Bize şiiri gönderen dostumuz kısa bir de mektup göndermiş. Gelin birlikte okuyalım:

" İşçi Birliğine selam. İşçi Birliği gerçekten yetiyor bizlere,; ilettiği haberleri önüme gelen arkadaşa anlatıyorum. Bu küçük gazete sanırım kısa zamanda burada fazlasıyla sevilecektir.
Gelişmesinde katkımız olsun istedik çizgilerimiz ve şiirlerimizle. Madem ki o bizim için çalışıyor, biz de onun için birşeyler yapalım karınca, kararınca.. Dostlara sevgiler.

CEVAP_

Çağlar dost, gazete için yazdıkların bize bu küçük işçi gazetesinin günden güne yayıldığını ve sevilerek okunduğunu bir kere daha hatırlattı. Sanırız çevrende gazeteyi bilmeyen, ya da elde edemiyen arkadaşlarına tanıtmaya devam edeceksin.
Karınca kararınca da olsa, bize göndermiş olduğun şiir ve mektubunun gazetenin çıkışına yardımcı olduğunu görüyorsun. Bu şiirinin dışında bize çevrende olup bitenleri haber halinde de gönderebilirsin. Tüm çalışmalarında başarılar, dostça selamlar...

....

Frankfurt ve çevresinde devamlı okunan bu gazetenin deniz aşırı uzak ülkelerde de sevilip takip edilmesi, sanırız bizleri sevindirdiği kadar siz değerli okuyucularımızı da sevindirecektir. İşte bu konu ile ilgili bir mektubu yeri gelmişken yayınlıyoruz.

Avustralya - N. Tükel adlı dost şöyle yazıyor:
"...Mücadelenizde başarılar diler ve bütün emekçi dostlara selamlarımı ve sevgilerimi yollarım.
Yayın organınız olan " İşçi Birliği" adlı gazeteniz elime geçti. En azından bu çalışmanız sizler kadar beni de sevindirdi. Şimdiyse ben de abone olmak istiyorum. Yıllık ücreti ne kadarsa bildirmenizi arzeder ve bütün emekçi kardeşlerime sevgiler yollarım. "

CEVAP_

Sevgili dost, N. Tükel.
Binlerce kilometre uzaktan bile olsa, gazeteye abone olarak yardımda bulunmak istemen örnek bir davranış. Bunun için seni kutlarız. Avustralya için yıllık abone 25 DM. tır. (Posta ücreti içinde.) Bu para karşılığını yazışma adresimize postalayabilirsin.
Dost, biz sizin oradaki durumları hiç bilmiyoruz. Oradaki işçi dostlarımızın dertleri nelerdir. Orada hangi koşullarda çalışıyorsunuz. Bu durumları anlatan haberler gönderirsen, biz de sizlerin durumları hakkında birşeyler öğrenebiliriz. Çalışmalarında başarılar dileriz.

....

Denkendorf - H. Y. adlı okuyucumuzdan bir şiir aldık. Günümüz Türkiye'sinde Demirel ve ortaklarının hükümeti biraz daha sömürebilmek ve kendi istedikleri gibi at oynatabilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. İlerici öğrenci gençlik çeşitli baskılar altında tutuluyor. Bugün hükümet, faşist Hitler zamanında Almanya'da kurulan saldırgan komando birliklerinin benzerlerini elinin altında bulunduruyor. Bunları demokratik direniş ve gösterileri, işçi grevlerini dağıtmak için kullanıyor. Bunlarla ilgili bir olay olmadan gün geçmez oldu. Birçok ilerici veyurtsever genci bu faşist saldırganlar öldürdü.
Dostumuz da şiirinde kısaca bu faşistlerin saldırılarından yakınmaktadır.

Yeşerdik taze fidana döndük,
Faşistler elinde fermana döndük,
bu gençliği biz yolda mı bulduk,
Girmesin mundarlar gençliğin kanına.
....
Çıkarların için böldün yavruyu,
gerçekle bağdaşmaz kalpazan duyu,
Nasıl kazarsın gençliğe kuyu,
Sokmayın kirli eli gencin kanına...

....

Frankfurt - İ. Atçal adlı dostumuz şöyle yazıyor.
"Her hafta yayınladığınız işçi ve devrimci gazetenizi takip ediyorum. Ne yazık ki sizlerle tanışamadım, en kısa zamanda tanışma imkanları bulmaya çalışacağım. Örgütünüze üye olmayı düşünüyorum. Sizlerle bir olursam daha iyi şeyler yapacağıma inanıyorum.
Ne yapacağı belli olmayan AP, MSP, MHP, devamlı beyni sulanmış gençlere komando adı verip olaylar çıkartmakta ve hergün bir devrimci kardeşimiz öldürülmekte. Elbette birgün sırtımızdan milyonları soyanlara "dur" diyeceğiz. Bütün devrimci ve sosyalist kardeşlerime selam eder, işlerinizde başarılar dilerim. "ve mektubuna bir ek ile şöyle devam ediyor dostumuz.
"...Mesleğimi sorarsan, önce çalışmaktır sonra saz çalmak, devrimci şiirler yazmak, birçok gericilerle her pazar mücadele etmektir. İsterseniz tertiplediğiniz gecelere katılabilirim."

CEVAP_

"Bir elin nesi var, iki elin sesi var."
Evet sevgili dost, yalnız başına yapılacak bir iş değil senin istediklerin. Hele böyle eli-kanlı kaatillerin hiçbir hesap vermeden ortalarda gezdikleri, istediklerini yaptıkları bir zamanda tek başına hiçbir şey yapılamaz. Bütün bunlara karşı koyabilmek, gerçekleri savunabilmek ve kabul ettirebilmek için birlik içinde olmak gerek. Birlikten kuvvet doğar. Bu unutmamamız gereken bir söz.
Seni her zaman örgütümüze bekleriz. Tanışıp birlikte çalışmak isteriz. Her hafta sonu cumartesi saat 17.'de işçi dostlarımıza ve ilgi duyan diğer öğrenci, öğretmen, sendikacı dostlarımıza açık konferanslar düzenlemekteyiz. Ayrıca her salı, perşembe ve cuma günleri örgüt binamız saat 17'den itibaren açıktır. Seni aramızda görmek dileğiyle dostça selamlarımızı yollarız. Bize gönderdiğin şiirin bir bölümünü de burada yayınlıyoruz.

Halkın parasıyla taksi alıpta,
Apartmanda asansöre binipte,
Seçimlerde döne döne gelipte,
Oyun ortasında durana lanet...

Yarılmış tabanı elleri yanık,
Yırtılmış şalvarı yok ki yamalık,
Yemiş kazancı üç beş uyanık,
Yetimin hakkını yiyene lanet...

....

duyuru: Okurlarımız mektuplarında isimlerinin yayınlanıp yayınlanmaması konusunda bir not koyarlarsa yazı kurulumuza yardımcı olurlar.

BAŞYAZI

(Baştarafı 1. sayfada)

konuda istediğiniz kadar örnek verilebilir.
Ama her ne olursa olsun, en ufak haklarımızdan dahi vazgeçmemeliyiz, onu hep birlikte savunmalıyız, patronlara ve onların ağzıyla konuşanlara kıl kadar taviz vermemeliyiz.
O düşman, bizi birbirimize de düşürür. "Maşa varken elimi yakmıyayım" der. Biz işçiler olarak birbirimizin halinden anlayacak olan yine bizleriz. Bu gibi akımların taşıyıcılarına kapılarımızı kapalı tutmak, kesin olarak zorundayız.

BİRLİK OLUNCA TARAKÇI DİZE GELDİ.

Tarakçı'ya kızanın, küfür edenin, haddi hesabı yoktur. Ama bütün bunlara rağmen adam yerinden kıpırdamadı. Hatta Ecevit Hükümeti zamanında bile, o hükümetin politikasına tamamen karşı olduğu halde Tarakçı geri alınmadı. Öyle ki, Ecevit iktidara gelince çokları Tarakçı'ya gitti gözüyle bakıyorlardı.

NEDEN ALINMADI

Çünkü şimdiye kadar birlikte güçlü bir eylem yürütülmedi de ondan. Doğru değil mi?.. Ama son zamanlardaki gelişmeleri hepiniz yakinen izlediniz. Tarakçı, pasaportuma el koyduktan sonra örgütümüzün kararlı ve ciddi mücadelesinin sonucu, diğer kardeş örgütlerin, CHP. lilerin, Sendikaların, basının, ve ilerici çevrelerin desteği sağlanmıştır. Böyle güçlü bir şekilde Tarakçı'ya karşı yürütülen kampanya oldukça etkili olmuş konsoloslukta dönen dolaplar açıklanmış ve bütün bunların sonucunda Başkonsolos olarak Tarakçının Alman resmi kuruluşlarında hiç prestiji kalmamış, onlara iş yapılamaz duruma düşmüştür. Bunu gören Demirel Hükümeti Tarakçı'yı daha fazla yıpratmamak için geri çekmek zorunda kalmıştır... Böylece Tarakçı'nın buradan atılması, ilerici güçlerin bir başarısı ve birlikte mücadele etmenin bir sonucudur. Bunun gibi daha çok örnekler verilebilir ve gelecekte de bunun gibi çok örnekler göreceğiz.
Tarakçı'ya karşı yürütülen mücadele böyle başarılı bir şekilde sonuçlandığı, ve normal çalışma ve oturma müsaadesini aldığım halde, Tarakçı'ya karşı işçi arkadaşların öfkesi hala devam etmektedir. Alman Sendikalar Birliği DGB, Baden-Württemberg Eyalet Merkezi Sekreterlerinden İsmail Kahraman'dan gelen dayanışma mektubu Tarakçı'yı şiddetle kınıyor ve "bütün içtenliğimle sizleri destekliyorum" diyor.
İşte böyle değerli arkadaşlar, bu seferlikte böyle bitirelim. Gelecek günler bizimdir. Bundan hiç kuşkumuz yok. Demirel Hükümetinin Bakanlar Kurulu, İşçi Birliği ve İngiltere İlericiler Birliği'nin yayın organı, "İşçinin Sesi" gazetelerinin her nekadar Türkiye'ye girmesini, dağıtılmasını engellemek istese de, bu bizim gerçekleri söylememizi, savunmamızı durduramıyacaktır. Hoşça kalın...

m.gür

Sevgili okuyucular,
Bu sayımızda sizlere yeni bir kitap tanıtıyoruz. T.K.P. Yayınlarından.
Yazarı: **S. Üstüngel**

SAVAŞ YOLU

Bu kitapta bir devrimcinin, bir komünist'in çeşitli zorluklara, işkencelere nasıl karşı koymuş olduğu ve zorlu bir yolda verdiği mücadele anlatılmaktadır.

Ön sözünü Nazım Hikmet yazmış. Büyük ozanımız bu önsözün bir yerinde diyor ki:
"-Ben Üstüngel'in bu kitabıyla Türkiye Komünist Partisi'nin bir üyesi, bir Trük yurtseveri, bir proleter enternasyonalist ve sosyalist bir yazar olarak övünürüm."

Kitabı her işçi arkadaş, her devrimci arkadaş okumalı. Çok şey var. Çok şey veriyor insana. Kitabı aşağıdaki adresten isteyebilirsiniz.

Buchenzentrum
in der Goethestrasse

6000 Frankfurt/Main
Goethe Strasse 56

PROVOKATÖRLERİ TEŞHİR ETMEYİ GÖREV BİLİRİZ!

Faşist karması Demirel hükümetinin baskı ve terör hareketi, devrimci kıyımı planlı ve örgütlüdür. Bu hükümet, amacına ulaşmak için elindeki bütün olanakları, araçları kullanıyor. MİT'i, İT'i ve CİA'yı bu işte göreve koşuyor.
Gerek Türkiye'de, gerekse yurtdışında son birkaç ay içinde gelişen olaylar bu hükümetin polislerini, provokatör ve ajanlarını ilerici kuruluşların arasına saldığını ve bu yönde çalışmalarını yoğunlaştırdığını doğrulamaktadır. Unutulmamalıdır ki emperyalizm ve yerli egemen çevrelerin polisinin, ajanının bir taktiği de ilerici, devrimci ve hatta komunist geçinmek ve böylece ilerici kişi ve kuruluşların arasına sızarak çalışmalarını dumura uğratmaktır.
MİT, eskiden beri kullanageldiği bu taktiğini elden bırakmamıştır. Bilindiği gibi MİT ajanı Mahir Kaynak bu yöntemle öğrenci hareketine sızdıydı. MİT'in bu oyunları Demirel Hükümeti'nin işbaşına geçmesiyle Batı Avrupa'daki çalışmaları yoğunlaştı. Batı Almanya'daki sendikaların ve ilerici kuruluşların sert tepkileri karşısında geri alınan azılı MİT ajanı Gökhan Evliyaoğlu tekrar Bonn'a yerleştirildi. Ne var ki Gökhan-Evliyaoğlu gibi ipliği pazara çıkmış işçi düşmanı ajanlar bu eylemlerinde yalnız değildirler. MİT, daha bilinmeyen birçok ajan ve provokatörlerini yurtdışındaki ilerici işçi ve öğrenci kuruluşları üzerine sürmüştür. Bunlardan bir tanesi de ERGİN GÜNÇE'dir.

Bu adam, Mahir Kaynak gibi Türkiye'de ilerici hareketin arasında çalıştı. Epey deney elde etti. O da; İngiliz ajanı diye bilinen Fuat Fegan gibi Doktor Hikmet Kıvılcımlı'nın sağ kolundan sayılır. Hatta uzun zaman Vatan Partisinde çalışmış, daha sonraları TİP'e girmiş, Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde asistanlık, doçentlik yapmıştır. Bu ajan Avrupa'da kapı kapı dolaştıktan sonra FederalAlmanya'ya yerleşti. Giyimi ve kuşamı yerinde bir kişi, ağzı(iyi-lâf) yapar. Bilinçli, azılı bir provokatör. Devrimci kuruluşları birbirine düşürmek, yurtseverleri jurnallamak için bir hayli deneye sahiptir.
Biz Avrupa'daki bütün ilerici kuruluşları, bu ve buna benzer ajan ve provokatörleri teşhir etmeyi, bunlara karşı uyanık davranmalarını hatırlatmayı bir devrimci görev biliriz.

FRANKFURT VE ÇEVRESİNDE Neler Oluyor?

Yazı Kurulumuz düşündü, ve bu sayfada değişiklik yapmaya karar verdi. Bundan sonra, burada Frankfurt ve çevresinde olan olaylara yer verilecek. Mektuplarınız ise 6. sayfada yayınlanacak. Bu yeni açtığımız sayfa konusunda sizler de görüşlerinizi bildirebilirsiniz. Seviniriz.

Şimdi isterseniz konumuza dönelim. Geçtiğimiz 4-5-6 Temmuz günlerinde Frankfurt daha bir canlılıkkazandı. İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği'nin çağrısı üzerine Avrupa'nın çeşitli yerlerinden gelen kadın örgütlerinin delegeleri bir toplantı yaptılar. Ayrıca Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi Temsilciler Kurulu normal toplantısını yine burada yaptı. Bir de Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) Bölgesel Delegeler Kurulu toplanarak gündemindeki maddeleri görüştü.

AVRUPA TÜRKİYELİ KADIN ÖRGÜTLERİNİN DELEGELERİ TOPLANDI

Kadın örgütleri toplantısı, karşılıklı anlayış, kardeşlik, beraberlik içinde geçti. Kadın delege arkadaşlar: "Kadınların toplumda ikinci sınıf insan muamelesi görmekten, sömürülmekten kurtulmanın mücadelesini vermek zorunda oldukları" konusunda görüş birliğine vardılar. Bunun için de, işçi sınıfının yanında mücadele vermenin zorunluluğunu belirttiler ve özetle şu kararları aldılar:

✱ Ağır baskılaraltında kalmış olan Türkiyeli kadınların örgütlenmesi için, kadınlarımızın güncel, somut sorunlarından hareket edilecek...

✱ Bağımsız, demokratik kadın örgütleri kurma çalışmalarına başlanacak...

✱ Kurulmuş vekurulacak kadın örgütleri, Federasyona giderek, bir çatı altında birleştirilecek...

✱ Federasyon kurulduktan sonra, "Dünya Demokratik KadınlarFederasyonundan" gelen davetiyeye uyularak birlikte çalışma ortamıhazırlanacak....

Kadın delege arkadaşların bu kararları gerçekten çok önemli bir adım. Tüm kadın arkadaşların kendi örgütlerinde kaynaşmalarını diler, çalışmalarını candan destekler, başarılar dileriz.

2 TÜRK ÇOCUĞUNA BIÇAKLA SALDIRAN KİŞİLER KİM ?..

İşçi Birliği'nin, 2 CHP. eğilimli işçi arkadaşa yapılan gerici saldırı ile ilgili olarak DGB(Alman Sendikalar Birliği) salonlarında yaptığı basın toplantısında(1No. lu resim)Türkiye'deki gelişmeler de değerlendirilmiş. bu arada işçilerimizin yüzlerce sorununun cevap beklediği belirtilerek resmi makamların derin ilgisizliği acı şekilde eleştirilmiştir. Bu ilgisizliğin en son örneklerinden biri de basın toplantısın-

(Devamı sayfa 3'de)

A.B.Ö.K (Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi) TEMSİLCİLER KURULU TOPLANDI

ABÖK Temsilciler Kurulu, Dünya Barış Konseyine katılmayı kararlaştırdı. Ayrıca barış uğrunda değerli çalışmalarından ötürü, Dünya Barış Konseyi Başkanı Robert Chandra'ya "Nobel Barış Ödülü'nün" verilmesi için girişimlerde bulunacağını da oybirliğiyle kabul etti. Basına bir açıklama ve bir bildiri yayınlayan ABÖK Temsilciler Kurulu, barış ve özgürlük uğrunda vereceği mücadeleyi de değerlendirdi. En önemli kararlardan biri de , bir platform'un oybirliği ile kabul edilmesiydi. Yakında bir broşür olarak yayınlanacak olan ve ABÖK'ün işleyiş düzlemini, kimlerle çalışabileceğini belirleyen platformun bir bölümünde aynen şöyle denilmektedir:

"... Biz ABÖK'ü oluşturan dernekler bölgemizde ve Avrupa'da harp kışkırtıcılığına alet olmayacak, barışçı ve özgür bir Türkiye'nin yaratılması için; ulusal çapta işçi sınıfının, halkımızın politik ve sendikal örgütlerinin, TKP'nin, CHP'nin, TSİP'nin, TİP nin, TBP'nin, gerçekten barıştan yana partilerin ve çeşitli meslek örgütlerinin, yurtiçinde ve yurtdışındaki çeşitli dernek ve federasyonların, öğrenci kuruluşlarının, yurtsever er ve subayların, halktan yana parlamenterlerin, kadın birliklerinin, dini, dili, ırkı, mezhebi, inancı ne olursa olsun, her barışseverin, barıştan ve özgürlükten yana çalışan herkesin güçbirliği etmesinden, birleşik hareketinden yanayız."

İŞÇİ BİRLİĞİ

Sahibi: Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği e.V. adına: Yönetim Kurulu ● Yazısma Adresi: 6000 Frankfurt / M. Nied, Lotzstrasse 57 ● Fiatı: 50 Pf. ● Yıllık abone: 15 DM.

●ÖRGÜTÜMÜZ ATTF nin ÜYESİDİR●